

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา

ศูนย์ประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา / THE BAR ASSOCIATION INFORMATION CENTER

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๓๖๗ ■ โทร. ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๑๐, ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๐๑-๗

<http://www.thethaibar.or.th>

วันเกษตรแห่งชาติ
๒ กุมภาพันธ์

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

สอบสัมภาษณ์ผู้สมควรได้รับทุนพัชรกิติยาภาเพื่อการศึกษากฎหมาย ประจำปี ๒๕๖๒
ศาสตราจารย์(พิเศษ) อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ เป็นประธานในการคัดเลือกผู้สมควรได้รับทุนพัชรกิติยาภาเพื่อการศึกษากฎหมาย
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมมหาวชิราวุธ ชั้น ๒ อาคารเนติบัณฑิตยสภา เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๓

รับประทานอาหารกลางวันร่วมกันเนื่องในวันขึ้นปีใหม่ ๒๕๖๓

นายสัตยา อรุณธารี ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ พร้อมด้วยคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์และกองบรรณาธิการ
จุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา ร่วมรับประทานอาหารกลางวันเนื่องในวันขึ้นปีใหม่ ๒๕๖๓ ณ ร้านอาหารครัวเงี้ยว ถนนกาญจนาภิเษก
แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ในวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๓

เนื่องจากปก

“๒ กุมภาพันธ์ วันเกษตรแห่งชาติ”

วันเกษตรแห่งชาติ (ภาษาอังกฤษ: National Agriculture Day) ตรงกับวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ของทุกปี วันเกษตรแห่งชาติ เป็นวันรำลึกถึงความสำคัญของการเกษตรกรรม และเพื่อสนับสนุนส่งเสริมอาชีพของเกษตรกร

ความเป็นมา

ในช่วงแรก (พ.ศ. ๒๔๕๓ ถึง พ.ศ. ๒๔๕๔) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงสนับสนุนและเป็นผู้ริเริ่มการจัดงานการแสดงกลีกรกรรมและพาณิชย์การ ซึ่งในปัจจุบันคือ งานเกษตรแห่งชาติ ขึ้น มีการแสดงมหรสพ แตรวง รวมทั้งจัดแสดงสินค้าเกษตรและเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการเพาะปลูกจากในประเทศและต่างประเทศ มีการทำโรงนาสาธิตให้ประชาชนดูเป็นตัวอย่าง มีการประกวดพันธุ์ข้าวและ

* อัยการพิเศษฝ่าย สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายอัยการ รักษาการในตำแหน่งรองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีอาชญากรรม, อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภา, บรรณาธิการจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา

** นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ เนติบัณฑิตยสภา

ข้าวเนติบัณฑิตยสภา เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๓๗๗

สารบัญ

- ๒ ข้าวเนติบัณฑิตยสภา
- ๓ สารบัญ รายชื่อผู้จัดทำ เนื่องจากปก
- ๖ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ
- ๑๐ คำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจ
- ๑๒ เจาะฎีกาเด่น
- ๑๕ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย
- ๑๗ ข้อสอบพร้อมคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็น ข้าราชการอัยการ ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๖๐ (สนามใหญ่) วิชากฎหมายพยานหลักฐาน กฎหมาย รัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง กฎหมายองค์กรอัยการและ พนักงานอัยการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและ วิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง หรือกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและ ครอบครัว หรือกฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค กฎหมายล้มละลาย หรือกฎหมายภาษีอากร หรือกฎหมายแรงงาน กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา หรือกฎหมายการค้าระหว่าง ประเทศ วันอาทิตย์ที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๑ ข้อ ๒ - ๕
- ๒๒ มุมข่าว
- ๒๓ ข้าวเนติบัณฑิตยสภา
- ๒๔ บรรณาธิการแถลง

คณะผู้จัดทำ อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ ที่ปรึกษา นายชัยวัฒน์ เกตุปรัชชาสวัสดิ์ ประธานฝ่ายอำนวยการ นายสัตยา อรุณธารี รองประธานฝ่ายอำนวยการ ● นายกฤษฏา บุญสมิต ฝ่ายอำนวยการ นายสุรพันธ์ ทิมกระจ่าง ● นายปรเมศวร์ อินทรชุมนุม ● นายมันเกียรติ ธนวิจิตรพันธ์ ● นางศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์ ● นายพงศ์พิเชษฐ์ จันทร์พรกิจ ● นายโกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง ● นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ ● ผศ.ดร.ศรีพัชรา สิทธิกิจจร กองบรรณาธิการ บรรณาธิการ นางศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์ ผู้ช่วยบรรณาธิการ ผศ.ดร.สมหมาย จันทร์เรือง ● นายนิรันดร์ วุฒิววัฒน์ ● นายรังสิขัย บรรณกิจวิจารณ์ ● นายมนต์ชัย ชินนทรลีลา ● นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ ● นายอำนาจ เนตยสุภา ● นางสาวมาติกา ธนเดชากุล ● นายทีปกร โกมลพันธ์พร ● นางสาวสิตานันท์ ศรีวรรกร ● นายนิพนธ์นรินทร์ บูรณะเจริญรักษ์ ● นายนิธิพัฒน์ สินเพ็ง ● นางปฐมน เดชเดโช ● นายไตรวิญจ ผู้จินดา ฝ่ายดำเนินกร นางพรรณวริน แดงอ่อน ● นายสิทธิฤทธิ์ ไสวณณะ ● นางวาสนา เกตุแห่ง การเงิน นางกฤติญา โพธิ์งาม ทะเบียน จัดส่ง นางสาววิศรา สุขโสภี

พันธุ์พืช มีการแนะนำให้รู้จักระบบชลประทานและ
รัฐบาลสนับสนุนลงทุนจัดงานให้ทั้งหมด ต่อมา ในสมัย
ของ**พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาล
ที่ ๖** และรัฐบาลมีนโยบายลดค่าใช้จ่ายในการจัดงานลง
ทำให้การส่งพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ก็มีจำนวนลดลง
ด้วย ซึ่งในช่วงที่บ้านเมืองประสบปัญหาเศรษฐกิจ
เป็นเหตุให้ต้องหยุดการจัดงานวันเกษตรไป เริ่มต้นของ
การจัดงานวันเกษตรจะไม่มีคำว่า “แห่งชาติ” โดยจะ
เป็นชื่องานว่า “งานวันเกษตร” ต่อมาปรากฏว่า
งานวันเกษตรได้รับความสนใจจากประชาชนในเขต
กรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียงเป็นอย่างมาก
ขอบเขตของการจัดงานได้ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง
จนเกินงบประมาณและกำลังคน ประกอบกับบ้านเมือง
ประสบปัญหาเศรษฐกิจ จึงเป็นเหตุให้ต้องหยุดการ
จัดงานไปหลายปี

ต่อมา รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการ
จัดงานลักษณะนี้ จึงมีมติให้กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดงาน
วันเกษตรแห่งชาติขึ้น ตั้งแต่วันที่ ๓ - ๔ มกราคม
พ.ศ. ๒๔๙๑ โดยรัฐบาลให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ
ซึ่งส่วนราชการทั้งสองได้ร่วมกันจัดติดต่อกัน
เรื่อยมาเป็นประจำทุกปี ณ บริเวณมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ บางเขน วัตถุประสงค์ของการจัดงานถือ
หลักการเดิมของการจัดงานนิทรรศการครั้งแรก คือ
การจัดแสดงต่าง ๆ จะเป็นทางหนึ่งที่ชักนำปลูกใจ
อาณาประชาราษฎร์ ให้ประกอบการเพาะปลูก
เลี้ยงสัตว์ และค้าขายให้เจริญทันสมัย โดยมีจุดประสงค์
จะให้ประชาชนทั่วไปรวมทั้งเกษตรกร ได้เรียนรู้
พัฒนาการวิชาการใหม่ และเน้นนโยบายที่จะให้เกษตรกร
ทุกภาคได้รับความก้าวหน้า และพัฒนาการวิชาการ
การเกษตรใหม่ ๆ และเน้นนโยบายที่จะให้เกษตรกร
ทุกภาคได้รับทราบความก้าวหน้า และพัฒนาการทาง
ด้านการเกษตรอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ นอกจากนั้น

ยังเน้นให้เกษตรกรที่ทำงานหนักมาทั้งปีได้มีโอกาส
พักผ่อนหย่อนใจและหาความสำราญในการเที่ยวงาน
จึงมีมติเห็นชอบให้จัดงานวันเกษตรแห่งชาติขึ้น ทั้งใน
ส่วนภูมิภาคสลับกับส่วนกลาง โดยความร่วมมือกับ
มหาวิทยาลัยในภูมิภาคต่าง ๆ

การจัดงานวันเกษตรแห่งชาติได้เริ่มจัดขึ้นใน
วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ของทุกปี และได้เปลี่ยนไปจากเดิม
เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ก่อสร้างอาคารของมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์และของกระทรวงเกษตรเสียเป็น
ส่วนมาก การจัดงานจึงไม่สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ
เหล่านั้น ได้อย่างเต็มที่นัก ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นเรื่อง
ของการจัดตลาดนัด และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ
เป้าหมายของงานเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากคือ
เน้นทางด้านธุรกิจ ผู้ที่มาเที่ยวงานส่วนใหญ่เป็นนิสิต
นักศึกษาและข้าราชการในมหาวิทยาลัยเกษตรเป็น
ส่วนใหญ่ และบุคคลภายนอกที่มาเดินเที่ยวชมงาน ส่วน
เกษตรกรจะมีแต่ที่เป็นแม่ค้าหรือพ่อค้าที่นำสินค้ามา
เพื่อขายเท่านั้น ต่างเรียกชื่องานนี้ว่า “งานเกษตรแฟร์”

สำหรับการจัดงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ นี้ กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ภายใต้แนวคิด “**นวัตกรรมเกษตร
ไทย ยิ่งใหญ่ด้วยศาสตร์พระราชา**” ระหว่างวันที่
๑๐ - ๑๙ มกราคม ๒๕๖๓ ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สุรนารี จังหวัดนครราชสีมา เพื่อเผยแพร่พระราช
กรณียกิจด้านการเกษตรของ**พระบาทสมเด็จพระ
พระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว** และพระบรมวงศานุวงศ์ และ
เพื่อน้อมนำให้สังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของ
อาชีพเกษตรกร การส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร
อันเป็นพื้นฐานของการพัฒนาคน พัฒนาองค์ความรู้
และพัฒนาประเทศ และเผยแพร่ความก้าวหน้าทาง
วิชาการและผลงานวิจัยด้านการเกษตรให้นักเรียน
นักศึกษา และประชาชนทุกสาขาอาชีพที่สนใจ

ในปีนี้ทุกหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความพร้อมเข้าร่วมจัดนิทรรศการ โดยแบ่งเป็น ๒ ภาคส่วน ได้แก่ นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ ที่นำเสนอ นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ “พระบิดาแห่งการวิจัยและพัฒนาข้าวไทย” และ “พระบิดาแห่งฝนหลวง” พร้อมกันนี้ยังมีนิทรรศการศาสตร์พระราชา เช่น การปลูกป่า ๓ อย่างได้ประโยชน์ ๔ อย่าง การจัดการทรัพยากรน้ำ การพัฒนาที่ดิน การปลูกพืช ทั้งการปลูกไม้ผล การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม การปลูกยางพารา การปรับปรุงพันธุ์พืช ระบบการเกษตร และด้านการปศุสัตว์ นอกจากนี้ ยังมีนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ ที่ได้ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจเพื่อส่งเสริมด้านการเกษตรกรรมอันเป็นอาชีพหลักของปวงชนชาวไทย

ตลอดมาอันเป็นการสานต่อพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙

งานวันเกษตรแห่งชาติเป็นงานที่จัดขึ้นทุกปี ซึ่งในแต่ละปีจะมีการหมุนเวียนสถานที่จัดงานไปตามจังหวัดต่าง ๆ ของแต่ละภูมิภาค เพื่อเป็นเวทีในการแสดงออกถึงศักยภาพ ความก้าวหน้า นวัตกรรมต่าง ๆ ของภาคเกษตร รวมถึงเป็นการเทิดพระเกียรติและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณด้านการเกษตรของสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย และเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนผลงานทางวิชาการเทคโนโลยีการเกษตรแก่เกษตรกรและผู้สนใจ เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการขยายตัวของธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตลอดจนส่งเสริมกิจกรรมของนักศึกษาให้มีโอกาสแสดงออกเชิงวิชาการและทักษะภาคสนามในด้านต่าง ๆ อีกด้วย

แหล่งข้อมูล

- เว็บไซต์สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
<https://www.nstda.or.th/th/nstda-knowledge/๑๗๙๖-agriculture-day>
- เว็บไซต์ ๓ ปี เกษตรก้าวไกล หัวใจคือเกษตรกร
<https://www.kasetkaoklai.com/home/๒๐๑๙/>
- เว็บไซต์บริษัท ไบรท์ ทีวี จำกัด
<https://www.brighttv.co.th/news/social/national-agricultural-day>
- เว็บไซต์มหาวิทยาลัยสยาม สำนักทรัพยากรสารสนเทศ
<https://e-library.siam.edu/>
(สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓)

การมีผลบังคับใช้ย้อนหลังของสัญญา**

ข้อเท็จจริง

รัฐวิสาหกิจไทยแห่งหนึ่ง ขอรื้อเกี่ยวกับกรณีผลบังคับใช้ย้อนหลังของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่างรัฐวิสาหกิจดังกล่าวกับรัฐวิสาหกิจของประเทศ ล. โดยร่างสัญญาดังกล่าวจะได้มีการระบุให้อัตราค่าไฟฟ้ามียกผลบังคับใช้ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่เกิดขึ้นก่อนที่จะได้มีการลงนามในสัญญา

ข้อหาหรือ

รัฐวิสาหกิจไทยดังกล่าว ขอรื้อว่า การอนุมัติให้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าฉบับดังกล่าวมีผลบังคับใช้ย้อนหลังกระทำมิได้หรือไม่ และอยู่ในอำนาจการพิจารณาของหน่วยงานใด

คำวินิจฉัย

สำนักงานอัยการสูงสุด มีความเห็นว่า ร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้าฉบับดังกล่าว เป็นการทำนิติกรรมสัญญาประเภทหนึ่ง ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๙ บัญญัติว่า “นิติกรรม หมายความว่า การใด ๆ อันทำลงโดยชอบด้วยกฎหมายและด้วยใจสมัคร มุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล เพื่อจะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือระงับซึ่งสิทธิ” และมาตรา ๑๕๐ บัญญัติว่า “การใด มีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย เป็นการพันวิสัย หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การนั้นเป็นโมฆะ” ดังนั้น หากการที่รัฐวิสาหกิจไทยดังกล่าวประสงค์

จะลงนามร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้า โดยให้สัญญาซึ่งได้ลงนามกันในวันลงนามสัญญามีผลใช้บังคับกับอัตราค่าไฟฟ้าซึ่งได้มีการซื้อขายไฟฟ้าให้แก่กันแล้วในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่เกิดขึ้นก่อนที่จะได้มีการลงนามสัญญา เมื่อไม่มีกฎหมายบัญญัติห้ามการดังกล่าวไว้ชัดแจ้งและการดังกล่าวมิได้ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หากเป็นความประสงค์ของรัฐวิสาหกิจไทยและรัฐวิสาหกิจของประเทศ ล. ซึ่งเป็นคู่สัญญา และคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย เห็นว่าสามารถคิดคำนวณอัตราค่าไฟฟ้าระหว่างกันได้โดยไม่เป็นการพันวิสัยที่จะบังคับให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แล้ว รัฐวิสาหกิจไทยย่อมสามารถลงนามสัญญาให้มีผลเป็นไปตามผลการเจรจาระหว่างคู่สัญญาได้

สำหรับประเด็นที่ขอรื้อว่า การอนุมัติให้อัตราค่าไฟฟ้าตามที่ระบุในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าฉบับดังกล่าว มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันก่อนวันลงนามในสัญญาจะอยู่ในอำนาจการพิจารณาของหน่วยงานใดนั้น เห็นว่า ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการให้ความเห็นชอบในการทำร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้าฉบับดังกล่าว ย่อมเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้างดังกล่าว

หมายเหตุ

๑. ในการทำนิติกรรมใด ๆ กฎหมายบัญญัติหลักการไว้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๑๕๐ ว่า การทำ

* อัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดปทุมธานี สำนักงานอัยการสูงสุด

** สำนักขอรื้อหรือสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานที่ปรึกษาทนายความ เลขรับที่ ท.๔/๒๕๖๒

นิติกรรมใด ๆ ต้องชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ ต้องไม่มี วัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย เป็นการพันวิสัย หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หากนิติกรรมใดทำโดย ไม่ชอบด้วยหลักกฎหมายดังกล่าว นิติกรรมนั้นย่อมตก เป็นโมฆะ เช่น คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๑๒๐/๒๕๕๙ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่าการที่โจทก์และจำเลยตกลงทำ สัญญาเช่าซื้อที่ดินขณะอยู่ในกำหนดระยะเวลาห้าม โอนตามกฎหมาย ซึ่งตามลักษณะของสัญญาก่อให้เกิด สิทธิเรียกร้องในอนาคตที่จะบังคับให้จำเลยจดทะเบียน โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินและเสียสิทธิการครอบครองที่ดิน ซึ่งขัดกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้ผู้ได้รับ สิทธิใช้ที่ดินนั้นเป็นเคหสถานและประกอบอาชีพ และ พฤติการณ์ของโจทก์และจำเลยก่อนทำสัญญาที่ไปขอ จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่ไม่สามารถดำเนินการ ได้เนื่องจากมีข้อห้ามโอน เห็นได้ว่าเป็นการทำนิติกรรม ที่มีเจตนาที่จะโอนที่ดินกัน แม้จะมีเงื่อนไขให้จด ทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์กันเมื่อชำระค่าเช่าซื้อครบถ้วน อันเป็นระยะเวลาภายหลังพ้นกำหนดระยะเวลาห้าม โอนตามกฎหมายก็ตาม ก็เป็นการจงใจหลีกเลี่ยงข้อ กำหนดห้ามโอนตามกฎหมาย จึงเป็นนิติกรรมที่มี วัตถุประสงค์ต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย ตกเป็นโมฆะ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๐ โจทก์จึงไม่อาจยกนิติกรรมอันเป็นโมฆะดังกล่าวขึ้นเพื่อ เป็นข้ออ้างเพื่อบังคับให้จำเลยโอนที่ดินแก่โจทก์ได้

ดังนั้น จากกรณีตามข้อหาหรือ เมื่อคู่สัญญา มี เจตนาให้สัญญาที่มีผลบังคับใช้ก่อนวันที่มีการลงนาม สัญญา และในกรณีดังกล่าวไม่มีกฎหมายบัญญัติห้าม การดังกล่าวไว้ชัดแจ้งและการดังกล่าวก็ได้ขัดต่อความ สงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หากเป็น ความประสงค์ของคู่สัญญา และคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายเห็น ว่าสามารถปฏิบัติตามสัญญากันได้โดยไม่เป็นการพัน วิสัยที่จะบังคับให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แล้ว คู่สัญญา ย่อมสามารถลงนามสัญญาให้มีผลเป็นไปตามผลการ เจริญระหว่างคู่สัญญาได้

๒. สำนักงานอัยการสูงสุดเคยตอบข้อหาหรือไว้ ตามคำวินิจฉัยที่ ๑๖๕/๒๕๔๑ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริง ว่าสำนักงานเกษตรอำเภอ ม. จังหวัด พ. ได้ปลูกสร้าง โรงเก็บพืชปุ๋ยสดที่ที่ดินของนาง ส. ซึ่งมีแนวเขตที่ดิน ติดต่อกับที่ราชพัสดุและเป็นที่ตั้งของสำนักงานเกษตร อำเภอ โดยที่ดินที่ตั้งของสำนักงานเกษตรอำเภอ ม. ดังกล่าว เดิมเป็นของนาง ส. แต่ได้ยกให้กระทรวงการ คลังเพื่อไว้สร้างสำนักงานอาคารเก็บพืชปุ๋ยสดไปแล้ว นาง ส. ได้ไปตรวจสอบบริเวณที่ดินจึงพบว่าได้มีการปลูกสร้าง รุกเข้าไปในที่ดินของนาง ส. ตามเนื้อที่ตั้งกล่าวเป็น จำนวน ๓๓ ตารางวา ต่อมาคู่สัญญาได้มีการเจรจากัน โดยนาง ส. เสนอขายที่ดินดังกล่าวให้คิดเป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่สำนักงานเกษตรอำเภอ ม. ได้เจรจา จะขอเช่าที่ดินกันก่อน ในอัตราค่าเช่า ๕,๐๐๐ บาทต่อ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑ เป็นสัญญาปีต่อปี สำนักงานเกษตรจังหวัด อ. จึงทำเรื่องขออนุมัติการทำสัญญาเช่าที่ดินในอัตรา ค่าเช่า ๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน ในระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑ ต่อผู้ว่าราชการ จังหวัด พ. จังหวัด พ. จึงได้หารือข้อกฎหมายไปยัง สำนักงานอัยการสูงสุดว่ากรณีดังกล่าวทางราชการ จะทำสัญญาเช่าได้หรือไม่ และถ้าทำสัญญาเป็นปัจจุบัน (ลงนามปัจจุบัน) แต่ให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่เริ่ม ปิงบประมาณจะได้หรือไม่

สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีแนววินิจฉัยในกรณี ดังกล่าวไว้ว่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่คู่สัญญาประสงค์จะให้สัญญานั้นมีผลผูกพันย้อน หลังไปก่อนวันลงนามย่อมทำได้ไม่เป็นการต้องห้าม แต่ประการใด แต่หน่วยงานราชการมีระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ระบุ ขั้นตอนต่าง ๆ ในการควบคุมและกำหนดขั้นตอน การพิจารณาจัดซื้อจัดจ้างและการเช่าไว้ต่างหาก ดังเช่น ในกรณีการเช่าที่ดินก็มีรายละเอียดข้อระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ กำหนดไว้ในข้อ ๑๒๘ - ๑๓๑

โดยหลักการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ เอง การดำเนินการตามขั้นตอนการวางแผนการจัดซื้อจัดจ้าง การเช่า การยืม ย่อมควรมีผลผูกพันระหว่างกันหลังจากได้มีการลงนามกันแล้ว ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรีโดยคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพว.) ก็ตีความในทำนองนี้มาแล้วหลายกรณี การที่หน่วยงานราชการประสงค์จะลงนามในสัญญาให้มีผลบังคับย้อนหลังไปก่อนวันลงนามในสัญญา ย่อมถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ซึ่งระเบียบฯ ดังกล่าวข้อ ๑๒ (๒) กำหนดให้ กพว. มีหน้าที่พิจารณาอนุมัติยกเว้นหรือผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ดังที่ กพว. ก็เคยพิจารณาอนุมัติให้หน่วยงานราชการอนุมัติยกเว้นให้มีผลย้อนหลังไปแล้วหลายราย

ดังนั้น ถ้าคู่สัญญาประสงค์จะทำสัญญาเช่าที่ดินให้มีผลย้อนหลังนั้นย่อมกระทำได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย แต่เนื่องจากสำนักงานเกษตรอำเภอ ม. อยู่ในสังกัดกรมส่งเสริมการเกษตรซึ่งเป็นหน่วยงานราชการ เมื่อประสงค์จะเช่าที่ดินเพื่อให้ประโยชน์ทางราชการจะต้องดำเนินการเช่าตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ เสียก่อน และโดยที่กรมส่งเสริมการเกษตรประสงค์จะทำสัญญาเช่าที่ดินให้มีผลบังคับย้อนหลังซึ่งเป็นการยกเว้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ จึงจะต้องขออนุมัติจาก กพว. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๒ (๒) ก่อนลงนามสัญญา

๓. ต่อมาได้มีตราพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ขึ้นใช้บังคับและพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีผลเป็นการยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และ**คณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ได้มีการออกหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค (กวจ) ๐๔๐๕.๒/ว ๓๔๖ เรื่อง การอนุมัติยกเว้นให้การเช่า**

หรือการจ้างที่ต้องกระทำต่อเนื่องไปในปีงบประมาณใหม่ แต่ไม่อาจลงนามในสัญญาได้ทัน มีผลย้อนหลัง เนื่องจากมีปัญหาในทางปฏิบัติว่า หน่วยงานของรัฐได้ทำสัญญาเช่าหรือจ้างเป็นรายปี โดยสภาพของงานมีความจำเป็นจะต้องเช่าหรือจ้างต่อเนื่องไปอีกในปีงบประมาณใหม่หลังจากสัญญาสิ้นสุดลงกับผู้ให้เช่าหรือผู้รับจ้างรายเดิมหรือรายใหม่ แล้วแต่กรณี ซึ่งหน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการจัดหาไว้แล้ว แต่ไม่สามารถลงนามในสัญญาได้ทันภายในวันที่ ๑ ตุลาคม อันเนื่องมาจากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปียังไม่มีผลใช้บังคับ หรือมีผลใช้บังคับแล้วแต่สำนักงานงบประมาณยังอนุมัติเงินประจำงวดให้ไม่ทันภายในวันที่ ๑ ตุลาคม หรือผู้มีอำนาจของหน่วยงานของรัฐอนุมัติเงินงบประมาณไม่ทันภายในวันแรกของปีงบประมาณของหน่วยงานของรัฐนั้น โดยให้สัญญาเช่าหรือสัญญาจ้างมีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม หรือวันอื่นอันเป็นวันเริ่มต้นปีงบประมาณของหน่วยงานของรัฐนั้น หรือวันที่มีการเช่าหรือการจ้างจริงแล้วแต่กรณี

คณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ จึงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ (๔) อนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนี้

(๑) ให้การทำสัญญาเช่าหรือสัญญาจ้าง ที่หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มีความจำเป็นต้องเช่าหรือจ้างต่อเนื่องไปในปีงบประมาณใหม่ ภายหลังจากสัญญาเดิมสิ้นสุดลงกับผู้ให้เช่าหรือผู้รับจ้างรายเดิมหรือรายใหม่ แล้วแต่กรณี ซึ่งหน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการจัดหาไว้แล้ว แต่ไม่สามารถลงนามในสัญญาได้ทันภายในวันที่ ๑ ตุลาคม หรือวันแรกของปีงบประมาณของหน่วยงานของรัฐ มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม หรือวันอื่นอันเป็นวันเริ่มต้นปีงบประมาณ หรือ

วันที่มีการเช่าหรือการจ้างจริง แล้วแต่กรณี

(๒) ในการดำเนินการจัดหาของหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในหลักเกณฑ์ได้รับการอนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามนัย (๑) จะต้องปรากฏว่า หน่วยงานของรัฐผู้ให้เช่าหรือผู้รับจ้าง ที่จะลงนามเป็นคู่สัญญาและผู้มีอำนาจอนุมัติให้เช่าหรือจ้างจากรายที่จัดหาไว้แล้วก่อนสิ้นปีงบประมาณ เพียงแต่อยู่ในขั้นตอนที่ไม่อาจลงนามในสัญญาได้ทันภายในวันที่ ๑ ตุลาคม หรือวันอื่นอันเป็นวันเริ่มต้นปีงบประมาณเท่านั้น

ซึ่งในกรณีดังกล่าว เป็นกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ได้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ (๔) อนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไว้เป็นการเฉพาะสำหรับในกรณีนี้ แต่หากหน่วยงานของรัฐประสงค์จะทำสัญญาตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้มีผลย้อนหลัง ในกรณีอื่น ๆ ซึ่งมีใช้กรณีตามหนังสือเวียนฉบับดังกล่าว ก็จักต้องขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อ จัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐเป็นกรณี ๆ ไปด้วย ก่อนการลงนามสัญญานั้น ๆ

๔. อย่างไรก็ดี มีปัญหาว่าหากคู่สัญญาตกลงให้สัญญาที่ลงนามมีผลย้อนหลังไปมีผลบังคับใช้ก่อนวันที่มีการลงนามสัญญา และสัญญาดังกล่าวมีการทำหนังสือค้ำประกันสัญญาไว้ การที่สัญญามีผลบังคับใช้ย้อนหลังจะมีผลทางกฎหมายอย่างไรต่อผู้ค้ำประกัน ซึ่งกรณีนี้ได้เคยมี **ข้อหารือเกี่ยวกับการใช้หนังสือค้ำประกันกับกรณีสัญญามีผลย้อนหลัง ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้เคยตอบข้อหารือไว้ในสำนวนข้อหารือที่ พ.๙๒/๒๕๖๒** ว่า “การค้ำประกันเป็นการ

ทำสัญญาที่ผู้ค้ำประกันมีความรับผิดชอบเพียงฝ่ายเดียว การตีความให้ผู้ค้ำประกันรับผิดชอบจึงต้องเป็นไปโดยเคร่งครัด จะตีความไปในทางขยายความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันให้เกินเลยไปกว่าข้อความที่ปรากฏชัดแจ้งในสัญญาค้ำประกันไม่ได้ และในกรณีที่มีข้อสงสัยจะต้องตีความไปในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ค้ำประกันในฐานะเป็นคู่กรณีฝ่ายซึ่งจะเป็นผู้ต้องเสียในมูลหนี้ นั้น ประกอบกับต้องตีความไปตามความประสงค์ในทางสุจริตโดยพิเคราะห์ถึงปกติประเพณีด้วย ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๓๖๘ ดังนั้น หากในหนังสือค้ำประกันมิได้ระบุเป็นอย่างอื่น ก็ย่อมมีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ระบุในหนังสือค้ำประกันนั้น ส่วนในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมีความประสงค์จะให้การค้ำประกันมีผลใช้บังคับย้อนหลังไปจนถึงวันที่เริ่มต้นปีงบประมาณหรือวันที่มีการเช่าหรือจ้างจริง หรือให้ผู้ค้ำประกันรับผิดชอบในหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ระบุในหนังสือค้ำประกัน ก็ควรที่จะให้ผู้ค้ำประกันระบุข้อความดังกล่าวให้ชัดเจนลงในหนังสือค้ำประกันนั้น”

ดังนั้น กรณีจึงสรุปได้ว่า การที่คู่สัญญาประสงค์จะให้สัญญานั้นมีผลผูกพันย้อนหลังไปก่อนวันลงนามย่อมทำได้ไม่เป็นการต้องห้ามแต่ประการใด เพราะไม่ใช่การทำนิติกรรมที่ขัดต่อกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๐ แต่หากการทำสัญญาดังกล่าวเป็นการทำสัญญาของหน่วยงานของรัฐซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ก็จะต้องขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐเป็นกรณี ๆ ไปด้วย ก่อนการลงนามสัญญานั้น ๆ ด้วย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ

การเพิกถอน

ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง*

การเพิกถอน หมายถึง หน้าที่นำพยานหลักฐาน มาแสดงต่อศาล หรือเรียกว่า หน้าที่นำสืบนั่นเอง ซึ่ง การวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริงในคดีจะต้องกระทำโดย อาศัยพยานหลักฐานในสำนวนคดีนั้น เว้นแต่ ข้อเท็จจริง ซึ่งรู้กันอยู่ทั่วไป ข้อเท็จจริงซึ่งไม่อาจโต้แย้งได้ หรือ ข้อเท็จจริงที่คู่ความรับหรือถือว่ารับกันแล้วในศาล

การเพิกถอนหรือหน้าที่นำสืบนี้โดยหลักทั่วไป คู่ความฝ่ายใดกล่าวอ้างข้อเท็จจริง ผู้นั้นมีภาระการพิสูจน์ ซึ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติไว้ ดังนี้

มาตรา ๑๘๔/๑ คู่ความฝ่ายใดกล่าวอ้างข้อเท็จจริง เพื่อสนับสนุนคำคู่ความของตนให้คู่ความฝ่ายนั้นมีภาระ การพิสูจน์ข้อเท็จจริงนั้น แต่ถ้ามีข้อสันนิษฐานไว้ใน กฎหมายหรือมีข้อสันนิษฐานที่ควรจะเป็นซึ่งปรากฏจาก สภาพปกติธรรมดาของเหตุการณ์เป็นคุณแก่คู่ความฝ่าย ใด คู่ความฝ่ายนั้นต้องพิสูจน์เพียงว่าตนได้ปฏิบัติตาม เงื่อนไขแห่งการที่ตนจะได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐาน นั้นครบถ้วนแล้ว

กรณีดังกล่าว มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ คือ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๕๑/๒๕๖๑ วินิจฉัยเป็น แนวพิจารณา ดังนี้

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์และจำเลยเป็นบุตรของนาย น. ผู้ตายกับ นาง อ. หลังจากผู้ตายเลิกอยู่กับนาง อ. แล้ว ผู้ตายจดทะเบียนสมรสกับนาง บ. ระหว่างอยู่กับ นาง บ. ผู้ตายได้มาซึ่งที่ดิน เนื้อที่ ๓๘ ไร่ ๙๓ ตารางวา วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ตายทำพินัยกรรมแบบ เอกสารฝ่ายเมืองตั้งให้จำเลยเป็นผู้จัดการมรดกและ ดำเนินการแบ่งปันที่ดินแปลงดังกล่าวให้แก่โจทก์กึ่งหนึ่ง ต่อมาวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ผู้ตายถึงแก่ความตาย วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ จำเลยยื่นคำขอจดทะเบียน ประเภทผู้จัดการมรดกและขอโอนที่ดินเป็นของตนตาม พินัยกรรม โจทก์ยื่นคำคัดค้านเจ้าพนักงานที่ดินสอบสวน

เปรียบเทียบแล้วมีคำสั่งให้จดทะเบียนโอนที่ดินแปลง ดังกล่าวแก่จำเลยเพียงผู้เดียว ซึ่งไม่ตรงกับเจตนาของ ผู้ตาย ขอให้เพิกถอนนิติกรรมจดทะเบียนผู้จัดการ มรดกและขอโอนมรดกที่ดินดังกล่าวและเพิกถอน พินัยกรรมให้ตกเป็นโมฆะ

จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องให้แจ้งชัด ว่าผู้ตายได้ที่ดินมาโดยนิติกรรมหรือโดยทางอื่นนอกจาก นิติกรรม เป็นสินส่วนตัวของผู้ตายหรือสินสมรสระหว่าง ผู้ตายกับนาง บ. และประสงค์ให้ศาลวินิจฉัยในเรื่องใด ฟ้องโจทก์จึงเคลือบคลุม นอกจากนี้ ในพินัยกรรม ไม่ปรากฏข้อความให้จำเลยแบ่งปันทรัพย์มรดกแก่โจทก์ ทั้งโจทก์ไม่ได้กล่าวอ้างว่าพินัยกรรมไม่สมบูรณ์ จำเลย มีสิทธิจดทะเบียนรับโอนที่ดินมรดกทั้งแปลงตาม พินัยกรรมโดยไม่มีหน้าที่ต้องแบ่งปันแก่โจทก์ ขอให้ ยกฟ้อง

ระหว่างพิจารณา ผู้ร้องสอดยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องสอด เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ที่ดินพิพาท เป็นสินสมรสระหว่างผู้ตายกับผู้ร้องสอด ผู้ตายไม่มีสิทธิ ทำพินัยกรรมยกที่ดินส่วนของผู้ร้องสอดให้แก่จำเลย พินัยกรรมขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๔๖ ขอเข้าเป็นคู่ความตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๗ โดยถือเอาคำฟ้องและ คำขอท้ายฟ้องของโจทก์เป็นส่วนหนึ่งของผู้ร้องสอด

จำเลยยื่นคำให้การแก้คำร้องสอดว่า ผู้ตายได้รับ ทรัพย์มรดกที่ดินพิพาทมาก่อนจดทะเบียนสมรสกับผู้ร้อง สอดที่ดินพิพาทจึงเป็นสินส่วนตัวของผู้ตายมิใช่สินสมรส ระหว่างผู้ตายกับผู้ร้องสอด ผู้ร้องสอดยื่นคำร้องเมื่อพัน หนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รู้เหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอน คดีจึงขาด อายุความขอให้ยกคำร้อง

ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องและยกคำร้องสอด คำอุทธรณ์ยอมให้เป็นพิช

* ผู้ช่วยอธิการบดี และคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

โจทก์และผู้ร้องสอดอุทธรณ์
ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืน
ผู้ร้องสอดฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัย ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า โจทก์และจำเลยเป็นบุตร น. ผู้ตาย ซึ่งมีชื่อเป็นเจ้าของที่ดินโฉนดที่ดินพิพาท ผู้ร้องสอดเป็นภริยาเป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย จดทะเบียนสมรสกันเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๓๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ตายทำพินัยกรรมแบบเอกสารฝ่ายเมือง ยกที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยและตั้งให้จำเลยเป็นผู้จัดการมรดก ต่อมาวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ผู้ตายถึงแก่ความตาย วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ จำเลยยื่นคำขอจดทะเบียนรับโอนที่ดินพิพาทตามพินัยกรรม โจทก์ยื่นคำคัดค้านเจ้าพนักงานที่ดินสอบสวนเปรียบเทียบแล้วมีคำสั่งให้จดทะเบียนโอนที่ดินพิพาทแก่จำเลย ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ วินิจฉัยว่า ผู้ตายทำพินัยกรรมยกที่ดินพิพาทให้แก่จำเลย โดยไม่มีข้อความระบุให้จำเลยต้องแบ่งปันที่ดินพิพาทแก่โจทก์ โจทก์ไม่ฎีกา คดีระหว่างโจทก์กับจำเลยจึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องสอดว่า ที่ดินพิพาทเป็นสินสมรสระหว่างผู้ตายกับผู้ร้องสอดหรือไม่ ผู้ร้องสอดฎีกาว่า ผู้ร้องสอดอยู่กินฉันสามีภริยากับผู้ตายมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ และร่วมกันซื้อที่ดินพิพาทเมื่อปี ๒๕๒๗ โดยออกเงินคนละครึ่ง ทั้งโฉนดที่ดินพิพาทออกเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๒ หลังจากผู้ร้องสอดจดทะเบียนสมรสกับผู้ตาย จึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างสมรส ต้องด้วยข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าเป็นสินสมรส เมื่อจำเลยอ้างว่าที่ดินพิพาทมิใช่สินสมรส จำเลยย่อมมีภาระการพิสูจน์ฎีกา เห็นว่า ผู้ร้องสอดเป็นฝ่ายกล่าวอ้างข้อเท็จจริงเพื่อสนับสนุนคำร้องของตนว่าที่ดินพิพาทเป็นสินสมรสระหว่างผู้ตายกับผู้ร้องสอด จำเลยให้การปฏิเสธว่า ที่ดินพิพาทเป็นสินส่วนตัวของผู้ตาย ผู้ร้องสอดจึงมีภาระการพิสูจน์ข้อเท็จจริงนั้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๘๔/๑ และโฉนดที่ดินพิพาทเป็นเอกสารมหาชนมีชื่อผู้ตายเป็นเจ้าของ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๒๗ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นของแท้จริงและถูกต้อง เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายที่ถูกอ้างเอกสารนั้นมายันต้องนำสืบความไม่บริสุทธิ์หรือความไม่ถูกต้องแห่งเอกสาร ผู้ร้องสอดจึงมีภาระการพิสูจน์และนำสืบหักล้างข้อสันนิษฐานของกฎหมายด้วย

และต้องนำสืบความไม่บริสุทธิ์หรือความไม่ถูกต้องแห่งเอกสาร ดังนั้น ผู้ร้องสอดจึงต้องนำพยานหลักฐานมาสืบเพื่อให้เป็นไปตามภาระการพิสูจน์ และต้องหักล้างข้อสันนิษฐานของกฎหมายดังกล่าว พยานหลักฐานของผู้ร้องสอดไม่มีน้ำหนักพอที่จะให้รับฟังได้ตามภาระการพิสูจน์และหักล้างข้อสันนิษฐานของกฎหมายตามบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่จำเลยนำสืบว่าที่ดินพิพาทเป็นสินส่วนตัวของผู้ตาย ผู้ตายจึงมีสิทธิทำพินัยกรรมยกที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยได้ ที่ศาลล่างทั้งสองยกคำร้องของผู้ร่วมสอดมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องสอดฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้

บิดามารดาผู้ตายยกที่ดินพิพาทให้ผู้ตายครอบครองทำประโยชน์มากกว่า ๔๐ ปี ก่อนที่ผู้ตายอยู่กินและจดทะเบียนสมรสกับผู้ร้องสอด ที่ดินพิพาทจึงเป็นทรัพย์สินที่ผู้ตายมีอยู่ก่อนสมรส เป็นสินส่วนตัวของผู้ตาย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๗๑ (๑) แม้เจ้าพนักงานที่ดินออกโฉนดที่ดินพิพาทให้แก่ผู้ตายหลังจากผู้ตายจดทะเบียนสมรสกับผู้ร้องสอดแล้ว ก็ไม่มีผลทำให้ที่ดินพิพาทซึ่งเป็นสินส่วนตัวของผู้ตายกลับกลายเป็นทรัพย์สินที่ผู้ตายได้มาในระหว่างสมรสอันจะเป็นสินสมรส ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๗๔ (๑)

เมื่อผู้ร้องสอดเป็นฝ่ายกล่าวอ้างข้อเท็จจริง เพื่อสนับสนุนคำร้องของตนว่า ที่ดินพิพาทเป็นสินสมรสระหว่างผู้ตายกับผู้ร้องสอด จำเลยให้การปฏิเสธว่าที่ดินพิพาทเป็นสินส่วนตัวของผู้ตาย ผู้ร้องสอดจึงมีภาระการพิสูจน์ข้อเท็จจริงนั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๘๔/๑ และโฉนดที่ดินพิพาทเป็นเอกสารมหาชนมีชื่อผู้ตายเป็นเจ้าของ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๒๗ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นของแท้จริงและถูกต้อง เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายที่ถูกอ้างเอกสารนั้นมายันต้องนำสืบความไม่บริสุทธิ์หรือความไม่ถูกต้องแห่งเอกสาร ผู้ร้องสอดจึงมีภาระการพิสูจน์และนำสืบหักล้างข้อสันนิษฐานของกฎหมายด้วย

รุ่งศิชัย บรรณกิจวิจารณ์*
มนต์ชัย ชนินทรลีลา**
ชยา อัมพรกลิ่นแก้ว***
จิรดา กฤตยานุกูล****

ผู้เสียหายในกรณีถูกหลอกให้เล่นการพนัน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๒๕๗/๒๕๖๑

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด
นาย ศ.

โจทก์
จำเลย

ป.อ. มาตรา ๘๓, ๓๔๑ (เดิม)

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกง ตาม ป.อ. มาตรา ๓๔๑ (เดิม), ๘๓ โดยโจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยกับพวกร่วมกันหลอกลวงผู้เสียหายให้ร่วมลงทุนเป็นเจ้าของการพนันเมล็ดพืชทองกับจำเลยและพวก เพื่อหลอกเอาเงินจาก ป. ซึ่งเป็นพวกของจำเลย ผู้เสียหายหลงเชื่อจึงนำเงิน ๕,๓๓๐,๐๐๐ บาท และสร้อยคอทองคำหนัก ๖ บาท พร้อมพระเครื่องหลวงพ่อโสธรเลี่ยมทอง ๑ องค์ ราคา ๓๐๐,๐๐๐ บาท มาร่วมลงทุนโดยจำเลยกับพวกไม่มีเจตนาที่จะเล่นการพนัน ไม่มีเจตนาที่จะชักชวนผู้เสียหายให้ร่วมลงทุนเป็นเจ้ามือการพนันและไม่ได้ร่วมกันเล่นการพนันดังกล่าว แต่จำเลยกับพวกมีเจตนาหลอกเอาเงินและทรัพย์สินจากผู้เสียหายมาแต่ต้น โดยใช้วิธีการวางแผนเป็นกระบวนการโดยแบ่งหน้าที่กันทำ เพื่อให้ผู้เสียหายร่วมลงทุนเป็นเจ้ามือการพนัน และให้ ป. เป็นผู้เล่นเพื่อหลอกเอาเงินและทรัพย์สินจากผู้เสียหายให้แบบเนียน ทั้งที่ผู้เสียหายไม่มีเจตนาที่จะร่วมเล่นการพนันกับพวกจำเลยมาแต่ต้น การที่ผู้เสียหายมอบเงินและทรัพย์สินให้แก่จำเลยกับพวกเพื่อเล่นการพนันเป็นการตกหลุมพรางที่วางไว้ ถ้อยไม่ได้ว่าผู้เสียหายร่วมเล่นการพนันกับพวกจำเลยโดยไม่ได้รับอนุญาต

ทั้งถ้อยไม่ได้ว่าผู้เสียหายมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงอันจะเป็นการร่วมกับจำเลยกระทำความผิด ผู้เสียหายจึงเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย มีอำนาจร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกง และพนักงานอัยการโจทก์มีอำนาจฟ้องคดีนี้ได้

เนื่องจากความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกง ตาม ป.อ. มาตรา ๓๔๑ (เดิม), ๘๓ มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และคดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง คู่ความจึงอาจต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อศาลอุทธรณ์ยังมีได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า จำเลยร่วมกับพวกกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ จึงเห็นสมควรให้ยื่นสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ในปัญหาดังกล่าว

ข้อสังเกต : คดีเรื่องฉ้อโกงที่มีพฤติการณ์หลอกลวงให้ผู้เสียหายเล่นการพนันเพื่อหลอกเอาเงินจากผู้เสียหายเอง (ไม่ได้ให้ไปหลอกหรือต้มตุ๋นบุคคลอื่น) มี ฎ. ๕๖๑๒/๒๕๕๖ วินิจฉัยถือว่าเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยเช่นเดียวกับ ฎ. ๘๒๕๗/๒๕๖๑ ข้างต้น

ฎ. ๕๖๑๒/๒๕๕๖ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงตาม ป.อ. มาตรา ๓๔๑, ๘๓ โดยโจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยทั้งสอง

* ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

** ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑.

*** ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา.

**** ผู้พิพากษาประจำศาล ศาลอาญาธนบุรี.

กับพวกร่วมกันหลอกลวงผู้เสียหาย ให้ผู้เสียหายนำเงินมาร่วมลงทุนกับจำเลยที่ ๑ และพวกเล่นการพนันเพื่อเอาเงินจากจำเลยที่ ๒ ซึ่งมีเงินเป็นจำนวนมาก ผู้เสียหายถูกหลอกลวงนำเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาร่วมลงทุนเล่นการพนัน โดยจำเลยทั้งสองกับพวกมิได้มีเจตนาที่จะเล่นการพนันเอาทรัพย์สินกัน แต่การพนันเป็นเพียงแผนการที่จำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันสร้างขึ้นมาเพื่อหลอกลวงเอาเงินของผู้เสียหายให้แนบเนียน ทั้งผู้เสียหายก็ไม่มีเจตนาที่จะร่วมเล่นการพนันกับพวกจำเลยทั้งสองมาตั้งแต่ต้น การที่ผู้เสียหายมอบเงินให้แก่จำเลยทั้งสองกับพวกเพื่อเล่นการพนันดังกล่าวเป็นการตกหลุมพรางที่วางไว้ ถือไม่ได้ว่าผู้เสียหายเข้าร่วมเล่นการพนันกับพวกจำเลยทั้งสอง ทั้งถือไม่ได้ว่าผู้เสียหายมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง จึงถือไม่ได้ว่าผู้เสียหายร่วมเล่นการพนันกับจำเลยทั้งสองโดยไม่ได้รับอนุญาตอันจะเป็นการร่วมกับจำเลยทั้งสองกระทำความผิด ผู้เสียหายจึงเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยมีอำนาจร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกง

และพนักงานอัยการโจทก์มีอำนาจฟ้องคดีนี้ได้

แต่เดิม ศาลฎีกาเคยวางแนวไว้ว่า พฤติการณ์ที่หลอกลวงให้ผู้เสียหายสมัครใจมอบเงินและหรือทรัพย์สินอื่นให้จำเลยกับพวกเข้าเล่นการพนันในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อร่วมกันโกงหรือต้มตุ๋นบุคคลอื่น (แล้วถูกโกงเสียเอง) ถือได้ว่าผู้เสียหายมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงอันจะเป็นการร่วมกับจำเลยและพวกกระทำความผิดไปด้วย จึงไม่เป็นผู้เสียหายนิตินัย (ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๒ (๔)) ที่จะมีความจ้องทุกข์ในความผิดฐานฉ้อโกงซึ่งเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัวอันยอมความกันได้ เป็นเหตุให้การสอบสวนไม่ชอบ (ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๒๑ วรรคสอง) พนักงานอัยการโจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง รวมทั้งไม่อาจยื่นคำร้องเข้าร่วมเป็นโจทก์ และพนักงานอัยการไม่อาจร้องขอให้เรียกทรัพย์สินแทนผู้เสียหายได้ (ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓ (๑) - (๕)) เช่น ฎ. ๑๙๑๓/๒๕๔๖, ๑๘๑๓/๒๕๓๑, ๔๓๖/๒๕๓๐, ๔๘๑/๒๕๒๔^๑ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แม้กรณีจะมีปัญหาเรื่องผู้เสียหายโดย

^๑ ฎ. ๑๙๑๓/๒๕๔๖ ความผิดฐานช้อโจรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๐ นั้น ผู้กระทำความผิดด้วยกันต้องสมคบกันเพื่อกระทำความผิด โดยร่วมคบคิดกันหรือแสดงออกซึ่งความตกลงจะทำความผิดร่วมกัน เช่น ประชุมหรือหารือวางแผนที่จะกระทำความผิด และตามมาตรา ๒๑๒ บัญญัติให้เอาความผิดแก่ผู้จัดทำที่ประชุมหรือที่พำนักให้แก่ช้อโจร ซึ่งเป็นข้อสนับสนุนให้เห็นถึงองค์ประกอบของความผิดฐานเป็นช้อโจรให้เห็นเด่นชัดว่าจะต้องมีการคบคิดประชุมปรึกษาหารือกันเพื่อกระทำความผิด ซึ่งมีสภาพเป็นการกระทำความผิดระหว่างผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน เมื่อพยานหลักฐานโจทก์ไม่สามารถนำสืบให้เห็นว่า มีการคบคิดกันจะกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ข้อเท็จจริงจึงไม่พอพียงว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดฐานฉ้อโกง, ผู้เสียหายสมัครใจที่นำเงินมาเพื่อร่วมกับจำเลยทั้งสองและ ว. เล่นการพนันกำถั่วเพื่อโกง ท. ตามที่บุคคลทั้งสามชักชวนผู้เสียหาย เพราะว. ได้แสดงการโกงพนันกำถั่วให้ผู้เสียหายดู ตลอดจนจำเลยที่ ๒ ก็สอนวิธีการโกงพนันกำถั่วให้ผู้เสียหายดูจนผู้เสียหายแน่ใจว่าสามารถเล่นพนันกำถั่วโกง ท. ได้ ทั้งผู้เสียหายก็อยู่ในห้องเกิดเหตุตลอดเวลาที่เล่นการพนันกัน การที่ผู้เสียหายนำเงินมามอบให้จำเลยทั้งสองกับพวกเล่นการพนันกำถั่วเพื่อโกง ท. จึงเชื่อได้ว่าผู้เสียหายสมัครใจเข้าร่วมเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาตด้วยเป็นการร่วมกับจำเลยทั้งสองกระทำความผิด ผู้เสียหายจึงไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัยที่จะมีสิทธิร้องทุกข์ขอให้เจ้าพนักงานนำคดีขึ้นว่ากล่าวในความผิดฐานฉ้อโกงซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง (ฎ. ๔๐๕๐/๒๕๓๔ วินิจฉัยในความผิดฐานช้อโจรในทำนองเดียวกัน) ; ฎ. ๑๘๑๓/๒๕๓๑ จำเลยฉ้อโกงให้โจทก์ร่วมเข้าหุ้เล่นการพนันต้มบุคคลที่สาม โจทก์ร่วมเข้าหุ้และเข้าเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาตด้วย ดังนี้ เป็นการร่วมกับจำเลยกระทำความผิด โจทก์ร่วมไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัยที่จะมีสิทธิร้องทุกข์ได้ พนักงานอัยการจึงไม่มีอำนาจฟ้อง ; ฎ. ๔๓๖/๒๕๓๐ ผู้เสียหายสมัครใจเล่นการพนันกับจำเลยและพวกโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการร่วมกับจำเลยกระทำความผิด ผู้เสียหายจึงมิใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัยที่จะมีสิทธิร้องทุกข์ขอให้เจ้าพนักงานนำคดีขึ้นว่ากล่าวในความผิดตามมาตรา ๓๔๑ ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ พนักงานอัยการโจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ; ฎ. ๔๘๑/๒๕๒๔ จำเลยกับพวกใช้อุบายหลอกลวงผู้เสียหายด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จว่ามีพระอาจารย์ดีบอกหวยได้ เคยบอกหวยแก่พวกของจำเลยถูกสลากกินรวบได้เงินนับล้านมาแล้ว ผู้เสียหายหลงเชื่อจึงไปขอให้พระอาจารย์ (ซึ่งเป็นพวกของจำเลยปลอมตัวเป็นพระมา) บอกเบอร์หวยและมอบเงินให้แก่จำเลยเพื่อนำไปซื้อสลากกินรวบตามเลขที่พระอาจารย์บอก ดังนี้ การกระทำของผู้เสียหายจึงเป็นการร่วมกับจำเลยในการนำเงินไปซื้อสลากกินรวบอันเป็นการพนันทรัพย์สินที่ผิดกฎหมาย ถือได้ว่าผู้เสียหายเป็นผู้ใช้ให้จำเลยกระทำความผิดอาญา จึงไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัยที่จะมีสิทธิร้องทุกข์ขอให้เจ้าพนักงานนำคดีขึ้นว่ากล่าวในความผิดฐานฉ้อโกงแก่จำเลยได้.

นิติบัญญัติ แต่ก็ยังอาจมีความผิดฐานเป็นช่องโจรได้ เช่น
ฎ. ๒๙๐๕/๒๕๔๓^๒, ๒๔๒๙/๒๕๒๘

ดังนั้น ตามแนว ฎ. ๘๒๕๗/๒๕๖๑ และ
ฎ. ๕๖๑๒/๒๕๕๖ (ซึ่งกลับแนวเดิมตามตัวอย่าง
ฎ. ๑๙๑๓/๒๕๕๖ และ ๑๘๑๓/๒๕๓๑) ผู้เขียนมีความ
เห็นโดยโน้มเอียงไปตามแนว ฎ. ๕๖๑๒/๒๕๕๖
มากกว่า กล่าวคือ กรณีที่หลอกหลวงให้ผู้เสียหายเล่นการ
พนันเพื่อหลอกเอาเงินจากผู้เสียหายเอง (ไม่ได้ให้ไป
หลอกหรือต้มตุ๋นบุคคลอื่น) ถือไม่ได้ว่าผู้เสียหายเข้าร่วม
เล่นการพนันในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงกับพวก
จำเลย และถือไม่ได้ว่าผู้เสียหายมีส่วนร่วมกระทำความ
ผิดเล่นการพนันกับจำเลยโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้เสียหาย
จึงเป็นผู้เสียหายโดยนิติบัญญัติ แต่ในกรณีที่ผู้เสียหายเองก็
มีเจตนาทุจริตมุ่งที่จะไปร่วมลงมือหลอกหลวงหรือ
ต้มตุ๋นเอาเงินจากบุคคลอื่นด้วยดังนี้ ฎ. ๘๒๕๗/๒๕๖๑
ด้วยความเคารพต่อศาลฎีกาที่เปลี่ยนแนววินิจฉัยว่า
เป็นผู้เสียหายโดยนิติบัญญัตินั้น ผู้เขียนเห็นว่าในกรณีหลังนี้
น่าจะถือได้ว่าผู้เสียหายมีส่วนร่วมในการกระทำความ
ผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงแล้ว จึงน่าจะถือได้ว่าไม่ใช่ผู้เสียหาย

โดยนิติบัญญัติ (เช่นเดียวกับแนว ฎ. ๑๙๑๓/๒๕๕๖,
๑๘๑๓/๒๕๓๑ เดิม) ซึ่งจะเป็นความผิดฐานช่องโจร
อีกฐานหนึ่งหรือไม่ก็เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาเป็นอีก
กรณีหนึ่ง) อย่างไรก็ตาม คงต้องรอดูคำวินิจฉัยของ
ศาลฎีกาว่าจะยังคงวินิจฉัยวางบรรทัดฐานตามแนว
ฎ. ๘๒๕๗/๒๕๖๑ นี้ ต่อไปอีกหรือไม่

นอกจากนี้ ยังมีคดีซึ่งวินิจฉัยว่าเป็นผู้เสียหายโดย
นิติบัญญัติที่น่าสนใจ คือ ฎ. ๑๖๖๖/๒๕๖๒ (ประชุมใหญ่)^๓
ซึ่งเป็นเรื่องจำเลยไม่ได้นำเงินไปให้เจ้าพนักงานกระทำ
การอันมิชอบด้วยหน้าที่จริงดังที่หลอกหลวงอันเป็นการ
วินิจฉัยตามแนวคดีก่อนหน้า เช่น ฎ. ๑๐๑๑๒/๒๕๕๙,
๒๖๓๑/๒๕๕๗, ๕๑๗๒/๒๕๕๔, ๔๐๐๕/๒๕๕๑,
๔๒๑๒/๒๕๕๐, ๔๖๙๑/๒๕๔๗, ๔๗๔๔/๒๕๓๗,
๑๕๐๐/๒๕๓๖, ๒๑๗๔-๒๑๖๕/๒๕๓๐; แต่ถ้า
เป็นการให้เงินตามที่จำเลยหลอกหลวงเพื่อนำไปให้
สินบนเจ้าพนักงาน ย่อมถือว่าผู้เสียหายใช้ให้จำเลย
กระทำความผิด จึงไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิติบัญญัติ เช่น
ฎ. ๒๐๓๗/๒๕๖๐, ๗๓๒๖/๒๕๕๗, ๑๙๖๐/๒๕๓๔

^๒ ฎ. ๒๒๙๐๕/๒๕๔๓ พฤติการณ์ที่จำเลยทั้งสองกับพวกได้ร่วมปรึกษาหารือกันมาก่อนเป็นลำดับโดยให้จำเลยทั้งสองทำที่เป็น
เข้าไปขอเช่าที่ดินจากผู้เสียหายทั้งสอง เพื่อสร้างความสนิทสนมไว้เบื้องต้นก่อน ซึ่งจะเป็นช่องทางที่จะชักนำผู้เสียหายทั้งสอง
เดินไปสู่หลุมพรางอันจำเลยทั้งสองกับพวกรวม ๕ คน ได้ทำกับดักเอาไว้ หลังจากนั้นจึงได้ชักนำผู้เสียหายทั้งสองไปที่บ้าน
หลังหนึ่งและให้ดื่มน้ำซึ่งผสมสารมึนเมา แล้วนำพาผู้เสียหายทั้งสองไปถอนเงินที่ธนาคาร และขยืมเงินไปเล่นการพนันกำถั่ว
จนกระทั่งแพ้การพนันหมดเงินจำนวนดังกล่าว โดยจำเลยทั้งสองกับพวกไม่เคยปรึษาพูดถึงเรื่องการเช่าที่ดินดังกล่าวในตอน
แรกอีกเลย ซึ่งวิธีการเช่นนี้หากไม่มีการนัดแนะและร่วมกันวางแผนหาหนทางกันมาก่อนผลก็ย่อมจะเกิดขึ้นเป็นลำดับ
สอดคล้องเช่นนั้นไม่ได้ กรรมจึงเป็นเครื่องชี้เจตนาอันถือได้ว่าจำเลยทั้งสองได้สมคบกับพวกตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปเพื่อกระทำ
ความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ซึ่งมีกำหนดโทษจำคุกไม่เกินสามปี จึงถือว่าจำเลยทั้งสองสมคบ
กับพวกตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ภาค ๒ จำเลยทั้งสอง
จึงต้องมีความผิดฐานเป็นช่องโจร (ฎ. ๒๕๓๗/๒๕๓๘ วินิจฉัยในทำนองเดียวกัน).

^๓ ฎ. ๑๖๖๖/๒๕๖๒ (ประชุมใหญ่) พยานหลักฐานโจทก์ฟังได้ว่า จำเลยเป็นฝ่ายไปเรียกเงินจากโจทก์เพื่อเป็นการตอบแทนใน
การไปวิ่งเต้นให้สามโจทก์ได้รับพระราชทานอภัยโทษ หลังจากมอบเงินให้จำเลย จำเลยไม่สามารถดำเนินการให้สามโจทก์
ได้รับพระราชทานอภัยโทษได้ เมื่อโจทก์ทวงถามจำเลยก็บ่ายเบี่ยงและไม่ยอมคืนเงินให้ แสดงว่าจำเลยไม่มีเจตนาที่จะ
วิ่งเต้นให้สามโจทก์ได้รับพระราชทานอภัยโทษหรือรู้อยู่แล้วว่าไม่สามารถวิ่งเต้นกรณีดังกล่าวได้ อันเป็นการแสดงข้อความ
อันเป็นเท็จหรือหลอกหลวงโจทก์ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่ เห็นว่า โจทก์ได้รับความเสียหายเป็นพิเศษ จึงเป็นผู้เสียหาย
มีอำนาจฟ้องคดีในข้อหานี้ได้ และกรณีฟังไม่ได้ว่าโจทก์มีเจตนาตั้งแต่แรกจะวิ่งเต้นให้สามโจทก์ได้รับพระราชทานอภัยโทษ
แต่โจทก์กระทำไปเพราะถูกจำเลยหลอกหลวง ถือไม่ได้ว่าโจทก์มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด โจทก์จึงเป็นผู้เสียหายโดย
นิติบัญญัติสิทธินำคดีมาฟ้องได้.

อดีตเจ้าพนักงานตำรวจถูกตัดสินจำคุก ๑๔๓ ปี ในความผิดเกี่ยวกับเพศต่อเด็ก

Former cop gets 143 years for paedophilia

ในหัวข้อภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายฉบับนี้ ผู้เขียนขอแนะนำข่าวจากเว็บไซต์ของ Bangkok Post เรื่อง “Former cop gets 143 years for paedophilia^๑” แปลเป็นภาษาไทยว่า “อดีตเจ้าพนักงานตำรวจถูกตัดสินจำคุก ๑๔๓ ปี ในความผิดเกี่ยวกับเพศต่อเด็ก” เนื่องจากผู้เขียนเห็นว่าข่าวนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นภายในประเทศไทย อันประกอบด้วยคำศัพท์เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่น่าสนใจจำนวนไม่น้อย น่าจะเป็นประโยชน์กับผู้อ่านทุกท่าน โดยมีเนื้อหาของข่าว ดังต่อไปนี้

“The Criminal Court on Thursday sentenced a former policeman to a total of 143 years and four months in prison for raping and molesting an 11-year-old boy over a period of a year in 2016-17” แปลเป็นภาษาไทยว่า “เมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา ศาลอาญาได้พิพากษาจำคุกอดีตเจ้าพนักงานตำรวจมีกำหนด ๑๔๓ ปี ๔ เดือน จากการที่จำเลยได้กระทำชำเราและกระทำอนาจารเด็กอายุ ๑๑ ปี เป็นเวลากว่า ๑ ปี ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๑๖-๒๐๑๗”

“He was also arraigned on charges of separating the child from his parents and attempted molestation. He faced a total of 34 counts. Because he pleaded guilty, the court halved the penalty to 71 years and eight months, and finally capped the sentence at the maximum 50 years allowed by law.” แปลเป็นภาษาไทยว่า “จำเลยยังถูกฟ้องในข้อหาพรากผู้เยาว์ไปเสียจากบิดามารดาและพยายามกระทำอนาจาร โดยจำเลยต้องโทษรวมทั้งสิ้น ๓๔ กระทั่ง เนื่องจากจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลจึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๗๑ ปี ๘ เดือน แต่คงลงโทษจำคุกสูงสุด ๕๐ ปี ตามที่กฎหมายกำหนด”

คดีนี้ พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษ ฝ่ายคดีอาญา ๗ เป็นโจทก์ยื่นฟ้องอดีตเจ้าพนักงานตำรวจนายหนึ่งเป็นจำเลยต่อศาลอาญา ในความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๓ ปี ซึ่งมีใช้ภริยาหรือสามีของตนโดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม กระทำอนาจารเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี พาเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ไปเพื่อการอนาจาร และพรากเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ไปเสียจากบิดามารดา ศาลพิเคราะห์พยานหลัก

* อัยการผู้ช่วย สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด LL.B., Kyoto University, Faculty of Law, LL.M. with Certificate of Specialization in International Law, University of California, Berkeley, School of Law, เนติบัณฑิตไทย ผู้ช่วยบรรณาธิการ จุลสารชาวเนติบัณฑิตยสภา

^๑ อ้างอิงจาก <https://www.bangkokpost.com/thailand/general/1730791/cop-gets-143-years-for-paedophilia> แต่ผู้เขียนได้ปรับแก้ไขข้อความบางส่วนเพื่อสงวนชื่อของจำเลยและบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดี

ฐานแล้วเห็นว่า จำเลยกระทำผิดตามฟ้อง พิพากษา จำคุก ๑๔๒ ปี ๑๖ เดือน จำเลยให้การรับสารภาพจึง ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๗๑ ปี ๘ เดือน แต่ลงโทษ จำคุกสูงสุด ๕๐ ปี ตามที่กฎหมายกำหนด

“His arrest last year followed a six-month investigation by the Department of Special Investigation and the Crime Suppression Division. The search began after a photo of him engaging in child sex abuse was found during police raids in Australia on members of a paedophile ring.” แปลเป็น ภาษาไทยว่า “การจับกุมจำเลยเมื่อปีที่แล้วสืบเนื่อง มาจากการสอบสวนนาน ๖ เดือน โดยกรมสอบสวน คดีพิเศษและกองบังคับการปราบปราม ซึ่งการตรวจ ค้นเริ่มขึ้นภายหลังจากที่มีการตรวจพบรูปภาพของ จำเลยขณะล่องละเมียดทางเพศต่อเด็กในระหว่าง การเข้าทลายกลุ่มผู้มีรสนิยมทางเพศชื่นชอบเด็กใน ประเทศออสเตรเลีย”

คดีนี้ กรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับแจ้งจากตำรวจ สหพันธ์ออสเตรเลีย (Australian Federal Police) ว่า พบภาพการล่องละเมียดทางเพศเด็กชายจำนวนหนึ่งทาง อินเทอร์เน็ตซึ่งมีสถานที่เกิดเหตุอยู่ในประเทศไทย โดย รูปภาพดังกล่าวถูกตรวจพบในประเทศออสเตรเลียด้วย ระบบเทคโนโลยีขั้นสูงที่ตรวจจับการกระทำความผิด เกี่ยวกับการมีไว้ในครอบครองและเผยแพร่สื่อลามก อนาจารเด็กของสำนักงานองค์การตำรวจสากล (INTERPOL) ซึ่งผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมก่อนหน้านี้ให้การ ว่าได้รับภาพดังกล่าวมาจากบุคคลที่รู้แต่เพียงว่าเป็น เจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย ต่อมา กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ประสานงานกับกองบังคับการ ปราบปรามดำเนินการสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิด จากพยานหลักฐานคือรูปภาพเพียงหนึ่งใบ จนกระทั่ง สามารถติดตามตัวจำเลยมาดำเนินคดีได้^๒

สรุปคำศัพท์ที่น่าสนใจ

Criminal Court (n.) ศาลอาญา

Department of Special Investigation (n.) กรมสอบสวนคดีพิเศษ

Crime Suppression Division (n.) กองบังคับการปราบปราม

Pedophilia หรือ pedophilia (n.) พฤติกรรม/รสนิยมทางเพศชื่นชอบเด็ก

Rape (v.) ช่มชู้นกระทำชำเรา / Molest (v.) กระทำอนาจาร

Separating a child from his/her parents พรากผู้เยาว์ไปเสียจากบิดามารดา

Plead (v.) ให้การ / plead guilty ให้การรับสารภาพ / plead innocent ให้การปฏิเสธ

^๒ https://www.matichon.co.th/news-monitor/news_1215043

ข้อสอบพร้อมธงคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ

ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๖๐

วิชากฎหมายพยานหลักฐาน กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง กฎหมายองค์การอัยการและพนักงานอัยการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคดีอาญาในศาลแขวง หรือกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว หรือกฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค กฎหมายล้มละลาย หรือกฎหมายภาษีอากร หรือกฎหมายแรงงาน กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา หรือกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ

วันอาทิตย์ที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๑

คำถาม ๘ ข้อ รวม ๘๐ คะแนน เวลาตอบ ๓ ชั่วโมง ๒๐ นาที (๑๔.๐๐ - ๑๗.๒๐ นาฬิกา)

ให้ยกเหตุผลประกอบคำตอบด้วย

ต่อจากฉบับที่แล้ว

ข้อ ๒ โจทก์ฟ้องจำเลยต่อศาลแพ่งขอให้จำเลยชำระเงินตามสัญญากู้ยืมจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมายแก่โจทก์ จำเลยให้การว่าไม่ได้กู้ยืมเงินและไม่ได้รับเงินที่กู้ยืมไปจากโจทก์ สำเนาสัญญากู้ยืมตามเอกสารท้ายคำฟ้องโจทก์เป็นเอกสารปลอม ขอให้ยกฟ้องโจทก์

ให้วินิจฉัยว่า

(ก) โจทก์และจำเลยได้อ้างนายแดงเป็นพยานตามบัญชีระบุพยานของตน ต่อมาโจทก์ได้นำนายแดงเข้าเบิกความต่อศาล ปรากฏว่านายสมชายพยานจำเลยซึ่งได้ระบุพยานไว้ตามบัญชีระบุพยานแล้ว ได้นั่งฟังนายแดงเบิกความจนจบปาก หลังจากที่โจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว จำเลยจึงได้นำนายสมชายพยานจำเลยเข้าเบิกความต่อศาลจนจบปาก โจทก์คัดค้านว่าศาลไม่ควรฟังคำเบิกความของนายสมชายเพราะเป็นการผิดระเบียบ ดังนี้ ศาลแพ่งจะรับฟังคำเบิกความของนายสมชายได้หรือไม่

(ข) นายสมชายพยานจำเลยได้เบิกความโดยอ่านข้อความในเอกสารที่จำเลยได้อ้างส่งต่อศาลแล้ว การที่ศาลแพ่งอนุญาตให้นายสมชายเบิกความโดยอ่านข้อความในเอกสารดังกล่าวนี้ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

(ค) โจทก์ไม่ได้ส่งสำเนาสัญญากู้ยืมที่ถ่ายมาจากต้นฉบับสัญญากู้ยืมให้แก่จำเลย คงมีแต่เพียงสำเนาสัญญากู้ยืมตามเอกสารท้ายสำเนาคำฟ้องที่โจทก์ได้ส่งให้แก่จำเลยซึ่งเป็นเอกสารที่ทนายโจทก์ได้จัดทำขึ้นโดยพิมพ์ข้อความลงในแบบพิมพ์สัญญากู้ยืมอันเป็นแบบพิมพ์อย่างเดียวกันและมีข้อความเช่นเดียวกันกับต้นฉบับสัญญากู้ยืมเอกสารหมายเลข จ.๑ ที่โจทก์ได้อ้างส่งต่อศาล และระบุพยานไว้ตามบัญชีระบุพยานแล้ว โดยทนายโจทก์ได้ลงชื่อรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารที่พินิจขึ้นดังกล่าวด้วย การที่ศาลแพ่งรับฟังต้นฉบับสัญญากู้ยืมเอกสารหมายเลข จ.๑ เป็นพยานหลักฐานในคดีนี้ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๒

(ก) โจทก์และจำเลยต่างอ้างนายแดงเป็นพยานของตน นายแดงจึงอยู่ในฐานะเป็นทั้งพยานโจทก์และพยานจำเลย แต่ขณะที่นายแดงเบิกความนั้นได้เบิกความในฐานะเป็นพยานโจทก์ ไม่ได้เบิกความในฐานะเป็นพยานจำเลยด้วย การที่นายสมชายพยานจำเลยนั่งฟังนายแดงเบิกความจึงไม่ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๑๔

ดังนั้น คำเบิกความของนายสมชายจึงไม่ถือว่าเป็นการ ผิดระเบียบและศาลแพ่งย่อมรับฟังคำเบิกความของ นายสมชายได้

(ข) นายสมชายพยานจำเลยได้เบิกความโดยอ่าน ข้อความในเอกสารที่จำเลยได้อ้างส่งต่อศาลแล้วซึ่ง เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่โจทก์ไม่ได้คัดค้านว่า ไม่ถูกต้อง ดังนั้น การที่ศาลแพ่งอนุญาตให้นายสมชาย เบิกความโดยอ่านข้อความในเอกสารดังกล่าว นั้น จึงชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง มาตรา ๑๑๓

(ค) สำเนาสัญญาเงินกู้ยืมเอกสารท้ายสำเนาคำฟ้อง โจทก์ที่โจทก์ได้ส่งให้แก่จำเลย เป็นเอกสารที่นาย โจทก์ได้จัดทำขึ้นโดยพิมพ์ข้อความลงในแบบพิมพ์ สัญญากู้ยืม โดยนายโจทก์ได้ลงชื่อรับรองสำเนาถูกต้อง ซึ่งเอกสารดังกล่าวเป็นแบบพิมพ์อย่างเดียวกัน และมีข้อความเช่นเดียวกันกับต้นฉบับสัญญากู้ยืม เอกสารหมาย จ.๑ ที่โจทก์ได้อ้างส่งต่อศาล ถือว่า เป็นการส่งสำเนาเอกสารตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง เพราะ บทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้บังคับว่าสำเนาเอกสารที่ส่งให้ แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะต้องเป็นเอกสารที่ถ่ายจาก ต้นฉบับ เมื่อปรากฏว่าโจทก์ได้อ้างต้นฉบับสัญญากู้ยืม ไว้เป็นพยานในบัญชีระบุพยานของโจทก์แล้วตามที่ บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ดังนั้น การที่ศาลแพ่ง รับฟังต้นฉบับสัญญากู้ยืมเอกสารหมาย จ.๑ เป็นพยาน หลักฐานในคดีนี้ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๓ นายตีถูกนายต้อม สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรหลอกหลวงให้ซื้อพระเครื่องปลอม นายตีจึงแจ้ง ความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับ นายต้อมในข้อหาฉ้อโกง แต่เนื่องจากอยู่ในระหว่างสมัย ประชุมสภาผู้แทนราษฎร พนักงานสอบสวนจึงได้ออก หมายเรียกนายต้อมไปทำการสอบสวนในฐานะผู้ต้องหา โดยทำหนังสือขออนุญาตต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร

แต่ก่อนที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาเรื่องที่ พนักงานสอบสวนร้องขอมา นายต้อมได้ก่อเหตุอุกอาจ บุกไปยิงนายโอมซึ่งเป็นชู้กับนางเอี้ยตภริยาลับของ นายต้อมที่บาร์เปียร์แห่งหนึ่งจนถึงแก่ความตาย เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเห็นเหตุการณ์จึงจับกุมนายต้อม ในขณะที่กระทำความผิด แล้วนำส่งพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนจึงได้รายงานไปยังประธานสภา ผู้แทนราษฎรทันที ประธานสภาผู้แทนราษฎรสั่งให้ พนักงานสอบสวนปล่อยตัวนายต้อมเพื่อให้มาประชุม สภา เพื่อประโยชน์ในการประชุมสภา

ให้วินิจฉัยว่า

(ก) ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจอนุญาต ให้พนักงานสอบสวนหมายเรียกนายต้อมไปสอบสวนใน คดีความผิดฐานฉ้อโกงได้หรือไม่

(ข) คำสั่งของประธานสภาผู้แทนราษฎรที่สั่งให้ ปล่อยตัวนายต้อมเพื่อให้มาประชุมสภา ชอบด้วย กฎหมายหรือไม่

(ค) ถ้าต่อมาพนักงานอัยการฟ้องนายต้อมในคดี ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ศาลจะสามารถพิจารณาและอ่าน คำพิพากษาคดีดังกล่าวในระหว่างสมัยประชุมได้หรือไม่

จงคำตอบข้อ ๓

(ก) อำนาจในการอนุญาตให้พนักงานสอบสวน หมายเรียกนายต้อมไปทำการสอบสวนในคดีความผิด ฐานฉ้อโกงที่นายต้อมตกเป็นผู้ต้องหานั้น เป็นอำนาจ ของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งนายต้อมเป็นสมาชิกอยู่ตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๕ วรรค หนึ่ง มิใช่เป็นอำนาจประธานสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงไม่มีอำนาจอนุญาตให้ พนักงานสอบสวนหมายเรียกนายต้อมไปสอบสวนใน คดีความผิดฐานฉ้อโกงได้

(ข) เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมนายต้อมในขณะที่ กระทำความผิด พนักงานสอบสวนจึงมีอำนาจควบคุม

ตัวนายต่อมไว้ได้ และมีหน้าที่จะต้องรายงานไปยังประธานสภาผู้แทนราษฎรที่นายต่อมเป็นสมาชิกอยู่โดยพลันตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ วรรคสอง อย่างไรก็ตาม เพื่อประโยชน์ในการประชุมสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎรอาจสั่งให้ปล่อยตัวนายต่อมเพื่อให้มาประชุมสภาได้ ดังนั้น คำสั่งของประธานสภาผู้แทนราษฎรที่สั่งให้ปล่อยตัวนายต่อมเพื่อให้มาประชุมสภาจึงชอบด้วยกฎหมาย

(ค) ในคดีที่มีการฟ้องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นคดีอาญา ศาลจะพิจารณาคดีนั้นในระหว่างสมัยประชุมก็ได้ แต่จะต้องไม่เป็นการขัดขวางต่อการที่สมาชิกผู้นั้นจะมาประชุมสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ วรรคสี่ ดังนั้น หากวันนัดพิจารณาคดีอาญาของศาลไม่ตรงกับวันประชุมสภาแล้ว ศาลก็สามารถพิจารณาคดีที่นายต่อมเป็นจำเลยในคดีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นในระหว่างสมัยประชุมได้ตามปกติ เพราะไม่เป็นการขัดขวางต่อการประชุมสภา ส่วนการอ่านคำพิพากษาคดีอาญาเป็นขั้นตอนหลังจากการพิจารณาคดีเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น ศาลจึงสามารถอ่านคำพิพากษาคดีอาญาดังกล่าวในระหว่างสมัยประชุมได้

ข้อ ๔ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ นายโชคตีพนักงานขับรถยนต์ของเทศบาลตำบลปากกล้วย ขับรถของเทศบาลตำบลปากกล้วยไปปรับนายเทศมนตรีตำบลปากกล้วยที่ไปประชุมอยู่กับผู้นำชุมชนเทศบาล ระหว่างทางรถเสียหลักตกลงไปในคลองข้างถนนได้รับความเสียหายทั้งคัน นายเทศมนตรีตำบลปากกล้วยได้ตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดต่อมาเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและนายเทศมนตรีตำบลปากกล้วยมีความเห็นเห็นว่านายโชคตีขับรถโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจึงส่งรายงานสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดให้กระทรวงการคลังพิจารณา และเมื่อครบหนึ่งปีแล้วกระทรวงการคลังยัง

ไม่ได้แจ้งความเห็น นายเทศมนตรีตำบลปากกล้วยจึงมีคำสั่งเรียกให้นายโชคตีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐ นายโชคตีได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งในกำหนด โดยยื่นอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ ต่อนายเทศมนตรีตำบลปากกล้วย นายเทศมนตรีตำบลปากกล้วยมีความเห็นยืนตามคำสั่งเดิม และได้ส่งอุทธรณ์ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้รับเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ต่อมานายโชคตีซึ่งไม่ได้รับแจ้งเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์และเห็นว่า ระยะเวลาได้ล่วงเลยมานานแล้ว จึงได้ยื่นฟ้องนายเทศมนตรีตำบลปากกล้วยต่อศาลปกครองโดยอ้างว่าคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวโดยได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ นายเทศมนตรีตำบลปากกล้วยให้การต่อสู้คดีว่า คดีไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองและผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีแล้ว

ให้วินิจฉัยว่า ข้อต่อสู้ของนายเทศมนตรีตำบลปากกล้วยดังกล่าวฟังขึ้นหรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๔

คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง คู่กรณีฝ่ายหนึ่งต้องเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อเทศบาลตำบลปากกล้วย เป็นราชการส่วนท้องถิ่นถึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง และนายเทศมนตรีตำบลปากกล้วย ซึ่งเป็นข้าราชการในหน่วยงานทางปกครอง จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ การที่นายเทศมนตรีตำบลปากกล้วย ออกคำสั่งเรียกให้นายโชคตีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของ

สิทธิหรือหน้าที่ของโชคดี คำสั่งเรียกให้ชุดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ เมื่อนายโชคดีฟ้องนายกเทศมนตรีตำบลปากกล้วยต่อศาลปกครองโดยอ้างว่าคำสั่งให้ชุดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจากการออกคำสั่ง อันเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) ข้อต่อสู้ของนายกเทศมนตรีตำบลปากกล้วยที่ว่า คดีไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง จึงฟังไม่ขึ้น

ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับอุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จึงต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ ถ้าไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน จะต้องมิหนังสือแจ้งให้นายโชคดี ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนกำหนดสามสิบวันดังกล่าว ระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์จึงจะขยายออกไปอีกไม่เกินสามสิบวัน การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับอุทธรณ์ไว้พิจารณาจนล่วงเลยกำหนดสามสิบวันและไม่แจ้งการขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ให้นายโชคดีทราบ ระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ จึงครบกำหนดในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๕ วรรคสอง วันดังกล่าวเป็นวันที่มิได้มีการสั่งการคำอุทธรณ์ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ทำให้มีเหตุแห่งการฟ้องคดีได้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง และเป็นวันที่นายโชคดีได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี เมื่อนายโชคดียื่นฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นการฟ้องคดีเกินกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้อง

คดีตามมาตรา ๔๙ ข้อต่อสู้ของนายกเทศมนตรีตำบลปากกล้วยที่ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีแล้ว จึงฟังขึ้น

ข้อ ๕ พันตำรวจเอกชาย ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรปากช่อง ได้มีหนังสือขอให้เทศบาลตำบลปากช่องมาช่วยอำนวยความสะดวกเพื่อความปลอดภัยให้แก่ผู้เดินทางในช่วงสงกรานต์ในเขตพื้นที่ในความรับผิดชอบของตน เทศบาลตำบลปากช่องได้ส่งนายมี นายชัย และนายแก้ว อาสาสมัครของเทศบาลตำบลปากช่องมาร่วมปฏิบัติหน้าที่กับเจ้าหน้าที่ตำรวจบริเวณทางขึ้นเขาใหญ่โดยนายมีได้ขับรถยนต์ส่วนตัวของตนเองมาจอดไว้อยู่ข้างทางระหว่างปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันอยู่นั้น นายเป๋อซึ่งเป็นลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดส่งด่วนได้ ขับรถยนต์กระบะบรรทุกวัสดุก่อสร้างมาเต็มคันรถด้วยความเร็วสูงจนกระทั่งรถเสียหลักพลิกคว่ำกีดขวางทางจราจร เศษวัสดุก่อสร้างกระเด็นไปถูกรถยนต์ของนายมีได้รับความเสียหาย นายมีจึงใช้เศษวัสดุก่อสร้างที่กระเด็นมาถูกรถยนต์ของตนขว้างกลับไปถูกรถจักรยานยนต์กระบะที่นายเป๋อขับมาแตกเสียหายทั้งบาน ส่วนนายชัยและนายแก้วเห็นว่าวัสดุก่อสร้างที่หล่นอยู่บนถนนกีดขวางทางจราจรจึงได้ช่วยกันยกวัสดุก่อสร้างไปไว้บริเวณข้างทางเพื่อเปิดทางจราจรให้แก่รถยนต์คันอื่น นายเป๋อได้แจ้งแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัดส่งด่วนว่านายมี นายชัยและนายแก้วเป็นเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลปากช่อง ห้างหุ้นส่วนจำกัดส่งด่วนจึงได้ยื่นฟ้องเรียกค่าเสียหายจากเทศบาลตำบลปากช่อง นายมี นายชัย และนายแก้ว เพื่อเรียกค่าเสียหายจากการที่นายมีใช้เศษวัสดุก่อสร้างขว้างกระจกจักรยานยนต์กระบะแตกเสียหายเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และจากการที่นายชัยและนายแก้วขนย้ายวัสดุก่อสร้างออกจากถนนทำให้วัสดุก่อสร้างเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เทศบาลตำบลปากช่องจึงส่งเรื่องมายังสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อขอให้จัดพนักงานอัยการดำเนินการแก้ต่างให้แก่เทศบาลตำบลปากช่อง นายมี นายชัย และนายแก้ว

ให้วินิจฉัยว่า พนักงานอัยการมีอำนาจรับดำเนินคดีดังกล่าวหรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๕

เทศบาลตำบลปากช่องเป็นราชการส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐมิใช่หน่วยงานของรัฐที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาค ตามที่ได้กล่าวไว้ในมาตรา ๑๔ (๓) จึงเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๔ (๕) การที่เทศบาลตำบลปากช่องถูกห้ามหุ้นส่วนจำกัดส่งตวนฟ้องเป็นคู่กรณีในคดีแพ่ง และมีใช่เป็นกรณีพิพาทกับรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐด้วยตนเอง เมื่อเห็นสมควรพนักงานอัยการจะรับแก้ต่างให้ก็ได้ตามมาตรา ๑๔ (๕) ดังนั้น หากเห็นสมควรพนักงานอัยการอาจรับแก้ต่างให้เทศบาลตำบลปากช่องได้

ส่วนกรณีนายมีถูกฟ้องเนื่องจากนายมีขี้ขี้เศษวัสดุก่อสร้างไปถูกกระจกหน้ารถยนต์กระบะของห้างหุ้นส่วนจำกัดส่งตวนได้รับความเสียหายนั้น แม้วันเกิด

เหตุนายมีจะเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่หรือช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติตามหน้าที่ แต่นายมีได้ใช้เศษวัสดุก่อสร้างขี้ขี้ถูกกระจกหน้ารถยนต์กระบะของห้างหุ้นส่วนจำกัดส่งตวนเป็นการกระทำโดยส่วนตัวของนายมีเอง จึงมิใช่เป็นกรณีถูกฟ้องในเรื่องที่ได้เข้าร่วมหรือช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำการในหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๔ (๔) พนักงานอัยการจึงไม่อาจรับแก้ต่างให้นายมีได้

สำหรับกรณีนายชัยและนายแก้วถูกฟ้องคดีแพ่งเนื่องจากการขนย้ายวัสดุก่อสร้างออกจากผิวการจราจรเพื่อเปิดทางให้รถอื่นวิ่งได้ เป็นการถูกฟ้องในเรื่องที่ได้เข้าร่วมหรือช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำการในหน้าที่ในราชการอำนาจการจราจรตามที่ได้รับภารกิจขอจากพันตำรวจเอกชาย ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรปากช่อง เมื่อเห็นสมควรพนักงานอัยการจะรับว่าต่างหรือแก้ให้ก็ได้ตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ (๔) ดังนั้น หากพนักงานอัยการเห็นสมควรอาจรับแก้ต่างให้นายชัยและนายแก้วได้

๒. รายการนิตยสารบทบัญญัติที่ตีพิมพ์ออกเผยแพร่ล่าสุด

** นิตยสารบทบัญญัติ ปี ๒๕๕๙ ตอน ๑ - ๔

** นิตยสารบทบัญญัติ ปี ๒๕๖๐ ตอน ๑ - ๔

** นิตยสารบทบัญญัติ ปี ๒๕๖๑ ตอน ๑ - ๔

** นิตยสารบทบัญญัติ ปี ๒๕๖๒ ตอน ๑ - ๔ ออกแล้ว ไปได้ที่แผนกหนังสือคำพิพากษาฎีกาและวารสาร

ประกาศ: ให้ผู้ที่ส่งจองหนังสือคำพิพากษาฎีกาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ประเภทแสดงความจำนงว่าจะมารับหนังสือด้วยตนเอง ให้มารับหนังสือภายในกำหนดไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันหนังสือออกครบชุด (ตอน ๑ - สารบาญ) ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของผู้ส่งจอง หากเกินกำหนดถือว่าสละสิทธิ์

สอบถามเพิ่มเติมที่ แผนกหนังสือคำพิพากษาฎีกาและวารสาร โทร. ๐๒ ๘๘๗ ๖๘๑๒

เวลาทำการ วันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๘.๓๐ นาฬิกา วันเสาร์ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ - ๔ เมษายน ๒๕๖๓

ปิดพักเที่ยง เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา

ปิดทำการ วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์

สัตยา อรุณธารี

หนังสือรวมจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ มีวางจำหน่ายแล้ว ในราคาเล่มละ ๑๒๐ บาท สามารถซื้อได้ที่ศูนย์หนังสือเนติบัณฑิตยสภา ชั้น ๑ สอบถามเพิ่มเติม โทร. ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๑๖ ครับ

สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา เปิดรับสมัครสอบ ภาค ๒ สมัยที่ ๗๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ นักศึกษาสามารถสมัครได้ ๓ ช่องทาง ดังนี้ครับ

- รับสมัครที่สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
- รับสมัครสอบทางไปรษณีย์ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
- รับสมัครสอบทาง Internet วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

กำหนดการสอบ เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

- วันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๓ สอบข้อเขียนกลุ่มวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
- วันอาทิตย์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๓ สอบข้อเขียนกลุ่มวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

แผนหนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาและวารสาร

๑. รายการหนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาที่ตีพิมพ์ออกเผยแพร่ล่าสุด

- ** หนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาปี ๒๕๕๒ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาปี ๒๕๕๓ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาปี ๒๕๕๔ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาปี ๒๕๕๕ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาปี ๒๕๕๖ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาปี ๒๕๕๗ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาปี ๒๕๕๘ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาปี ๒๕๕๙ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาปี ๒๕๖๐ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาปี ๒๕๖๑ ตอน ๑ - สารบาญ
- ** หนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาปี ๒๕๖๒ ตอน ๑ - ๔ ออกแล้ว รับผิดชอบที่แผนกหนังสือคำพิพากษาศาลฎีกาและวารสาร

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

เตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับเนติบัณฑิต

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์ เลขาธิการสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา บรรยายความรู้ในการศึกษาระดับเนติบัณฑิตแก่คณาจารย์และนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน ๓๖ คน ในโอกาสเข้าศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา เพื่อให้นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ที่กำลังจะจบการศึกษาในภาคการศึกษา ๒๕๖๒ ได้มีการวางแผนและเตรียมตัวในการศึกษาต่อในระดับเนติบัณฑิต ณ ห้องมหาวชิราวุธ ๕ ชั้น ๒ อาคารสถานศึกษาและฝึกอบรมเนติบัณฑิตยสภา ในวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๓ ในการนี้ ได้เข้าชมนิทรรศการประวัติความเป็นมาของกองทุนพัชรกิติยาภาเพื่อการศึกษากฎหมาย และเยี่ยมชมห้องสมุดเนติบัณฑิตยสภา ชั้น ๓ ด้วย

ศึกษาดูงาน

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์ เลขาธิการสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา บรรยายความรู้ในการศึกษาระดับชั้นเนติบัณฑิตแก่คณาจารย์และนักศึกษาสภาวชิราวุธนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน ๓๓ คน ในโอกาสเข้าศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ในวันที่พฤหัสบดีที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๓ ณ ห้องมหาวชิราวุธ ๕ ชั้น ๒ อาคารสถานศึกษาและฝึกอบรมเนติบัณฑิตยสภา ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพกฎหมาย ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติจากสถานที่จริงและเพื่อให้นักศึกษามีแหล่งค้นคว้าและเพิ่มพูนความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

บรรณาธิการ II กลัง

๒ กุมภาพันธ์ของทุกปี เป็น “วันเกษตรกรแห่งชาติ” เพื่อรำลึกถึงความสำคัญของการเกษตรกรรม และเพื่อสนับสนุนส่งเสริมอาชีพของเกษตรกร ประเทศไทยนับได้ว่าเป็นเมืองแห่งเกษตรกรรม มีผลผลิตทางการเกษตรมากมาย การปลูกข้าว หรือการเพาะปลูกจึงมีส่วนสำคัญที่จะทำให้คนไทยได้อุดหนุนสินค้าและผลิตภัณฑ์ในไทย รวมถึงพืชผลทางการเกษตร ซึ่งการจัดงานงานเกษตรแห่งชาติ ก็เพื่อให้ระลึกถึงชาวนา ซึ่งถือเป็นกระดูกสันหลังของชาติที่มีบุญคุณกับประเทศไทย

จุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ บทความ เนื่องจากปก เสนอเรื่อง “วันเกษตรกรแห่งชาติ” โดย ศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์ กล่าวถึง วันรำลึกถึงความสำคัญของการเกษตรกรรมและเกษตรกรไทย, บทความ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “การมีผลบังคับใช้ย้อนหลังของสัญญา” โดย นาดลีนี ยุติธรรมดำรง กล่าวถึง กรณีรัฐวิสาหกิจไทยขอหาหรือว่า การอนุมัติให้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าบังคับกล่าว มีผลบังคับใช้ย้อนหลังกระทำได้หรือไม่ และอยู่ในอำนาจการพิจารณาของหน่วยงานใด, บทความ คำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “ภาระการพิสูจน์” โดย ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง กล่าวถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๕๑/๒๕๖๑ ภาระการพิสูจน์หรือหน้าที่นำสืบนี้โดยหลักทั่วไปคู่ความฝ่ายใดกล่าวอ้างข้อเท็จจริง ผู้นั้นมีภาระการพิสูจน์, บทความ เจาะฎีกาเด่น เสนอเรื่อง “ผู้เสียหายในกรณีถูกลอกให้เล่นการพนัน” โดย รังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์, มนต์ชัย ชนินทรลีลา, ชยา อัมพรกลิ่นแก้ว และ จิรดา กฤตยานุกุล กล่าวถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๒๕๓/๒๕๖๑, บทความ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย เสนอเรื่อง “Former cop gets 143 years for peadophilia” โดย นิธิพัฒน์ สิ้นเพ็ง กล่าวถึง อดีตเจ้าพนักงานตำรวจถูกตัดสินจำคุก ๑๔๓ ปี ในความผิดเกี่ยวกับเพศต่อเด็กและคำศัพท์เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่น่าสนใจ, ข้อสอบพร้อมคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๖๐ (สนามใหญ่) วิชากฎหมายพยานหลักฐาน กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง กฎหมายองค์การและพนักงานอัยการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคความอาญาในศาลแขวง หรือกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว หรือกฎหมายวิธีพิจารณาความคดีผู้บริโภค กฎหมายล้มละลาย หรือกฎหมายภาษีอากร หรือกฎหมายแรงงาน กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา หรือกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ เสนอข้อ ๒ - ๕ ปิดท้ายด้วย “มุขข่าวกว” โดย สัตยา อรุณธารี

พบกันใหม่เดือนมีนาคม

ศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์

ติดตามอ่านจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาฉบับย้อนหลังได้ที่เว็บไซต์เนติบัณฑิตยสภา
<http://www.thethaibar.or.th>

เอกสารเผยแพร่ความรู้ แจกฟรี ห้ามจำหน่าย

(สงวนสิทธิ์ใช้ในกิจการของแผนกประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภาเท่านั้น)

จัดทำโดย คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา จำนวน ๒,๕๐๐ เล่ม
เนติบัณฑิตยสภา เลขที่ ๓๒/๒ หมู่ที่ ๑๖ ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐
พิมพ์ที่ : บริษัท กรุงสยาม พิมพ์ชื่อ จำกัด
๔๓/๑๓๒ ถนนพรสิทธิ์อิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐